

Höststormen.

(ord af J. J. Weckstr.)

R. N. 1877.

Sång.

Violin.

Piano.

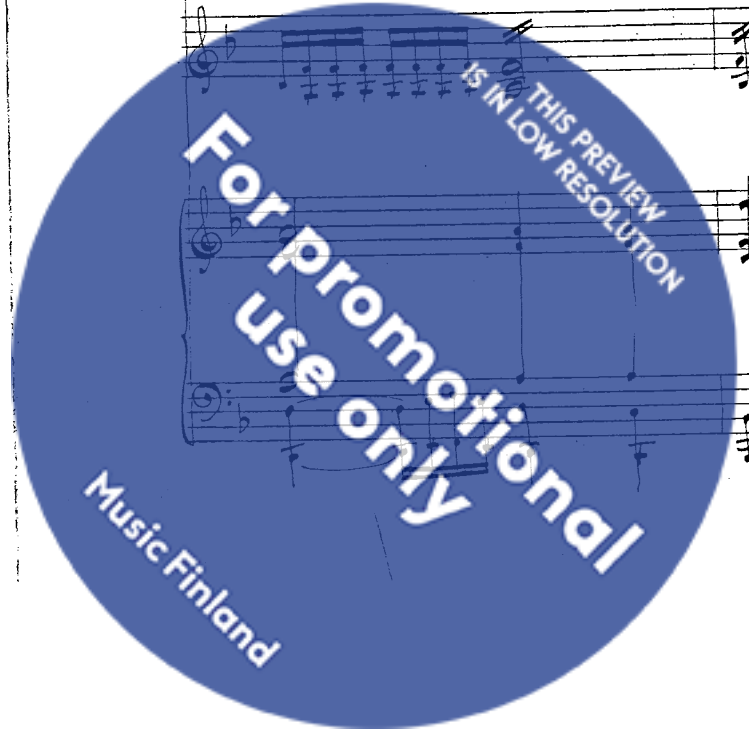
Na

tu - - renär's uppro,

Natu - - renär's uppro.

Levskådd

höst. sig hugger girigt fast vid jorden bröst och dröskant flämtande så vild och kort Det

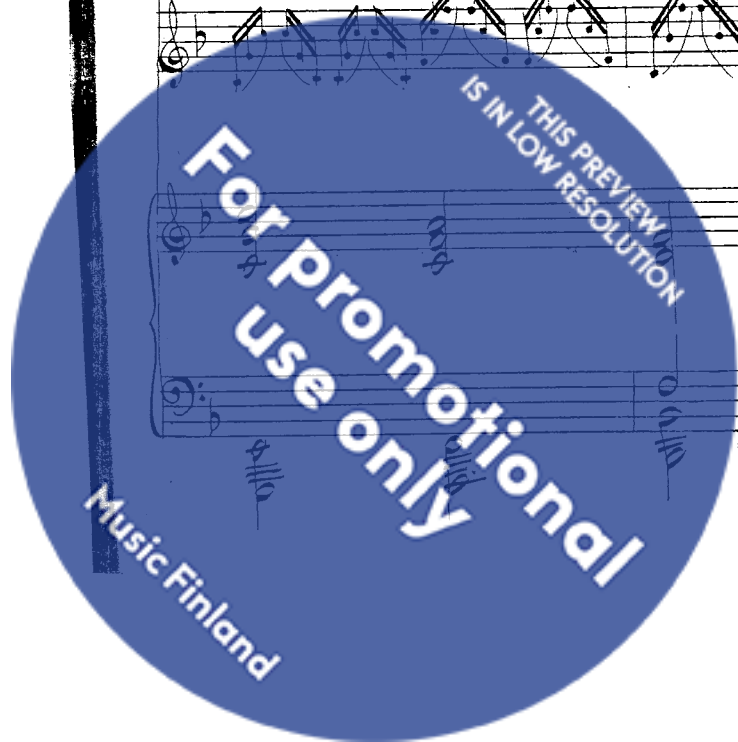
sommarskif och skönhet suger bort lik en vampyr, som sväper köns och brädd orifvans likred offret för sitt vär.

pizz. *arco.* *grave* *ritard.*

Höjt ry - ter haf - vet, Ty den himmel blir som därnär i guld i

f

glädans frid med sol och häus har hvilat i dess fann 'ra hösten rycka bort. Sin

hul das namm ut rop ar högt, Men vilja påfängt her Och störlarviti egen af grund ner.

Of sub.

